

hverdag og helg

TEMA: ALLEHELGEN

MENIGHETSBLAD FOR STORETVEIT – NR 5/04 – ÅRGANG 41
med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

I himmelen

Ena Barrie Hennes (79) har sin mor, ektemann og datter i himmelen. For henne er troen på det evige liv den absolutte støtte i sorgen over de kjære døde. Side 6-7

Embetskorset

Bjørvinprostene har fått embetskorset av biskopen. Korset skal henge rundt Fana-post Per Barsnes' hals til en etterfølger overtar det vakre kjedet. Side 5

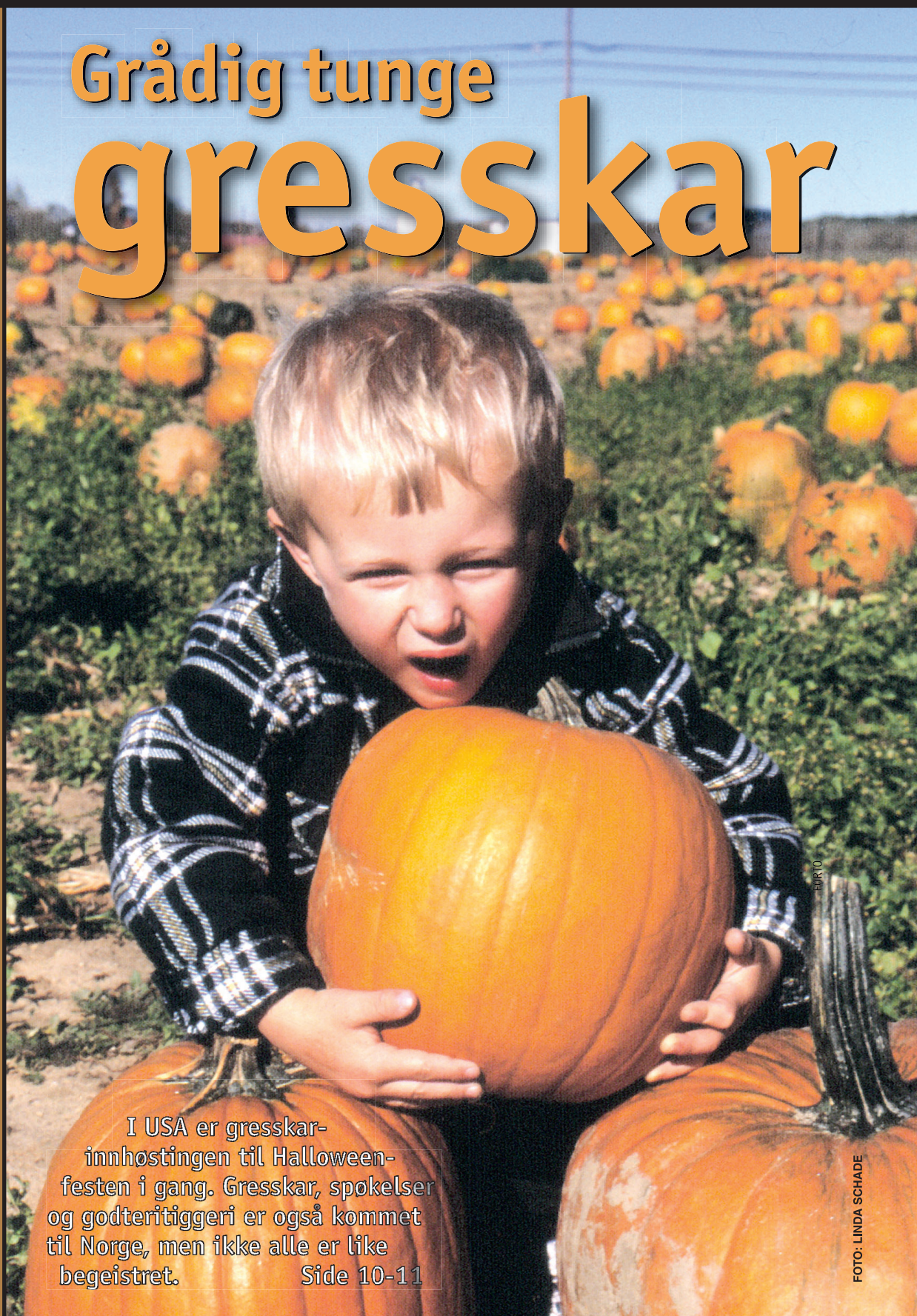
Beundrer Sunniva

Kunstner Kjell Stig Amdam har laget en rekke motiver av Bergens skytshelgen St. Sunniva. Han har et nært forhold til henne og mener hun er et godt forbilde for oss kristne. Side 8-9

HVEM-HVA-HVOR side 13
KALENDER side 16

Grådig tunge gresskar

I USA er gresskar-innhøstingen til Halloween-festen i gang. Gresskar, spøkelser og godteritiggeri er også kommet til Norge, men ikke alle er like begeistret. Side 10-11

FOTO: LINDA SCHADE

I min tid som landssekretær i Ungdomsforbundet hadde jeg ofte møter i bedehusene rundt om i by og bygd.

Den store hvite flokk å se, som tusen berge full av sne...

Det var et bilde som var nokså alminnelig i disse lokalene, nemlig bildet av den store, hvite flokk. På bildet kunne du tydelig se de første radene av mennesker, men jo lenger bakover du så ble menneskene mindre og mindre. De bakerste ante du bare som små prikker. Bildet gjorde et overveldende inntrykk på meg.

Deg og meg

Hvem er disse menneskene? Svaret er at det er deg og meg, de er oss alminnelige mennesker, de som har gått foran, vi som lever i dag og de som kommer etter oss.

I Johannes åpenbaring 7.kapittel står det: "Deretter så jeg en skare så stor at ingen kunne telle den, av alle nasjoner og stammer, av alle folk og tungemål. De stod foran tronen og Lammet, kledd i hvite kapper og med palmegrener i hendene. Og de ropte med høy røst: Seieren tilhører vår Gud, han som sitter på tronen, og Lammet».

Vaclav Havel

Johannes skrev dette i år 95 under en av de store forfølgelsene som de kristne opplevde. Hensikten med disse ordene er å trøste de kristne, gi dem mot og styrke, og å oppfordre dem å være tro inntil døden.

Vaclav Havel har uttrykt: «Jeg er Gud takknemlig fordi han har lagt håpet i mitt hjerte, stort som livet selv».

Som motsetning til dette vakre,

Lucy Thuen har vært en trofast medarbeider i Storetveit menighet. Hun er i dag 93 år og følger aktivt med i det som skjer i menigheten og i samfunnet ellers. Lucy Thuen var en avholdt andaktsholder i NRK. Hun har også vært landssekretær i Ungdomsforbundet. I Storetveit menighet var hun lenge leder i menighetssamfunnet, og hun holdt bibeltimer i menighetshuset.

Refleksjon

trøsterike utsagn kom jeg til å tenke på det Peer Gynt uttrykte da han var kommet til slutten av sitt liv. Han stanser opp og ser seg tilbake, han har løyet og bedratt, skrytt, turet og tøyset, ingenting har han nå å være glad for. Så sier han: «Så usigelig fattig kan en sjel da gå tilbake til intet i det tåkete grå».

Skulder ved skulder

Hvis vi sammenligner disse to ytterpunktene ser vi klart at det er sant det som går som en rød tråd i Det nye testamentet, at man har sin egen frie vilje til å velge sin vei.

Jesus har satt foran deg en åpen dør som ingen kan stenge.

På bildet av den store hvite flokk står menneskene skulder ved skulder, en tett skare, i sitt mangfold. Der de står, med sine forskjellige skjebner, av alle nasjoner og stammer, av alle folk og tungemål er de likevel ett. Troen på Gud og Kristus binder dem sammen. ●

Trivsel i barnehagen

–Hvis vi ser noen som er lei seg må vi gi beskjed til de voksne, eller barna kan trøste også.

AV GULLBORG AARLI OG LISEN SKARSTEIN

–Det er så stille, er det ikke barn her? Vi kommer inn i Storetveit menighetsbarnehage. Nydelig oppusset, lyst og trivelig. Her er ingen tunge gardiner som stenger lyset ute; men limegrønt, mørklilla, lyslilla, og trappen opp til hemsennallrød. Trivelig.

Kjøkkenet har fått ny benkeplate, vask, oppvaskmaskin, kaffetrakter og CD-spiller.

Jo, der i klosserommet sitter fem, seks barn i full konsentrasjon og lytter på Karen som leser for dem. Flere barn kommer til. Lasse (3) må høre at pappa turer to ganger før han kjører, så krabber han fornøyd ned fra vinduet i garderoben og kommer inn med matboksen sin. Brødsriver og melk smaker godt til frokost. Snart sitter han sammen med flere barn og assistentene Laila og Inger. I dukkekroken har to av barna funnet seg hver sin madrass, der ligger de så godt. En jente sitter oppå bordet. De lytter til Eila (5) som «leser» om Albert Åberg. Legoklosser, dyr og spill blir tatt i bruk. Emil viser at han har mistet en tann, og en tann har allerede begynt å vokse ut.

Sinnataggen

Da det ble feiret høsttakkefest i kirken var barnehagen med. De bar med seg frukt og grønnsaker, som senere ble servert ved kirkekaffen. Inger (5) og broren Thomas (3) var med og sang. Inger fikk være med å samle inn penger. Stor stas var det da Kirkeboken ble delt ut til fireåringene.

Hverdag og helg 5/04

Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også reportasjetips.

Lokalredaksjon:

Therese Møkelbost.

Kassere: Kjell-Erik Wiborg

Levering av stoff:

Stoff kan leveres til menighetskontoret eller på e-post:

storetveit.menighet@bkf.no

Digitale bilder bør ha høy oppløsning.

Lokal kontaktinformasjon: Se side 13

Sentralredaksjon:

Redaktør: Anne Myklebust Odland

Red.råd: Hans J. Morvik, Jan-Erik Lien,

Lisen Skarstein og Gulborg Aarli, Frode

Høyte, Dag Vaula, Sigmund Austrheim,

Sverre Trætteberg.

Telefon: 55 27 04 07

Mobil: 412 16 644

Epost: amyland@online.no

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Produksjon

Tlf: 55 23 25 47

Epost: post@www.dragefjellet.no

www.dragefjellet.no

Trykk: Grafisk Trykk, Straume

Neste nummer: 23. november

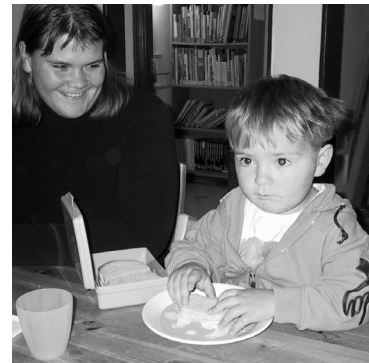
Stoffdeadline: 5. november

Reportasje

EVENTYRSTUND: Karen leser for (f.v) Helene, Ellen Katrine, Emil, Karen, Eila, Anne Berit, Oscar. ALLE FOTO: GULLBORG AARLI

FROKOST: Lasse liker å sitte ved siden av Karen og spise nisten sin.

Innimellom kommer en prest til samlingsstunden. «Inge gitar» har en spesiell stjerne hos barna, for da blir det musikk. Noen ganger får de være med inn i kirken. Da er det spennende å sitte ved alterringen og se på «sinnataggen» i taket.

Samlingsstund

Klokken er blitt ti. Det er tid for samlingsstund. I dag, som hver onsdag, er det kristen samlingsstund. Den er det pedagogisk leder Hanne Skaug Johansen som har.

–Har dere noen gode venner i barnehagen? Hvordan skal en god venn være?

–God å klemme på og grei å leke med. Hvis vi krangler, må vi prøve å bli venner igjen. Vi må ikke lugge andre, for da blir de lei seg. Hvis vi vil at andre skal være greie så må vi være greie selv...

Mange visdomsord fra de små.

Så får barna høre fortellingen om Den barmhjertige samaritanen.

–Var røverne slemme? Da skal de i fengsel, utbryter en av guttene.

–Hvis vi ser noen som er lei seg må vi si fra til de voksne, eller barna kan trøste også, sier en annen og føyer til: –Av og til når noen er lei seg så spør jeg hva det er.

Nestekjærlighet i praksis

I barnehagen jobbes det med temaer.

BARNEHAGEN: Små og store trives sammen. F.v. foran: Thomas, Karen, Erik, Hedda, Inger, Oscar, Arne Giacomo, Ludvig, Veslemøy, Anne Berit, Lasse, Kristiane Victoria, Inger, Mats, Laila. F. v. bak: Hanne, Eila, Mathias, Helene, Otto, Emil, Ellen Katrine.

–Snart skal barna lære om barn i andre land, om fem år gamle Yebo fra Sierra Leone, forklarer styrer Karen Øien.

–Vi skal tegne flagget i Sierra Leone, lære å telle og lære noen ord og uttrykk på Yebos språk, som mor, far, søster, bror, hei og ha det.

Yebo spiser med fingrene og en dag skal vi spise pølser og ris med fingrene. I slutten av måneden har vi fest der vi inviterer foreldrene til underholdning, kaffe og kaker som barna har bakt og salgsboder der barna vil selge ting de har

laget. Pengene vi får inn går til barn i andre land. Det er nestekjærlighet i praksis.

–Har dere noe opplegg for sosial trening?

Om fredagen deler vi barna i tre grupper. En gruppe har trim i den store salen i menighetshuset, en annen lager mat, og den tredje gruppen har lesestund. Vi leser, ser på bilder og relaterer det til barnehagen. Vi diskuterer for eksempel hvordan vi kan se at noen er lei seg og hva vi kan gjøre med det. ●

Fire barneglade barnehagedamer

–Jeg stortrives i jobben. Kjekke barn, kjekke foreldre og en fin personalgruppe. Vi har et godt samarbeide med staben, noe de månedlige samlingene i kirken er et eksempel på. Dette skaper god kontakt, sier styrer Karen Øien. Sammen med Hanne S. Johansen planlegger hun det pedagogiske opplegget i barnehagen.

Det er også to assistenter i barnehagen til enhver tid: Laila Storm er utdannet barne- og ungdomsarbeider. Hun beskriver jobben som travel, men trives med å tulle med barna, hjelpe dem som trenger det. Elisabeth Norderval og Inger Nybakken deler én stilling. Inger har tidligere kjørt buss i mange år, men

fant ut at det var mer familievennlig å arbeide i barnehage. At hun trives behøver vi ikke spørre om. Denne høsten kan hun feire at hun ikke har røkt en eneste sigarett på ett år. –Hadde det vært Guds mening at menneskene skulle røyke, hadde han skapt oss med skorstein, ler hun. ●

Misjonsgudstjeneste

Elleve misjonsforeninger fra Fana prosti samles i Storetveit søndag 24. oktober: Da inviteres storfamilien – fra de yngste til de eldste – til misjonsgudstjeneste i Storetveit kirke kl. 11. Barnegospel i kirken deltar, Jan Haugland taler og sokneprest Bjarte Holme er liturg. Takkofteret går til arbeidet i Det Norske Misjonsselskap. Etter gudstjenesten er alle velkomne til kirkekaffe, saft og boller. Misjonsappell ved Lise Bjørkhaug, barne- og ungdomskonsulent for NMS i Bjørgvin. Etter kirkekaffen er det årsmøte i Fana fellesforening.

RIMI

Minde

Mandag-fredag 9-22
Lørdag 9-20

Steen-Hansen Maling

Du finner oss fire steder i Bergen og omegn

FANA:

Fanaveien 13, tlf. 55 13 34 30

Åpningstider:

Man-fre 09.00-19.00

Lør 09.00-15.00

MINDE:

Conrad Mohrsvei 7, tlf. 55 27 37 47

Nytt utsalg. Innkjørsel v/Kanalveien

Åpningstider:

Man-ons 10.00-17.00

Tor og fre 10.00-19.00

Lør 10.00-15.00

ÅSANE:

Åsane Industrihus,

Liamyrane 6, tlf. 55 18 84 50

Åpningstider:

Man-ons 10.00-17.00

Tor og fre 10.00-19.00

Lør 10.00-15.00

SOTRA:

Sartor helsehus, tlf. 56 31 56 50

Åpningstider:

Man-ons 10.00-17.00

Tor og fre 10.00-19.00

Lør 10.00-15.00

www.steen-hansen.no

Mest fest

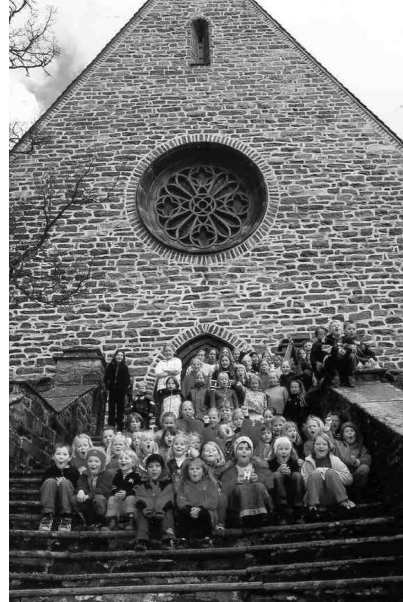
Storetveit barnegospel skal sammen med Tore Thomassen ha konsert for hele familien lørdag 27. november kl 17.

AV TURID FJØSE

Storetveit barnegospel er forhåpentligvis vel kjent i området vårt og har vært en del av barnearbeidet i Storetveit i over ti år. Vi teller omtrent 60 medlemmer fra alderen 5 til 12 år. I hele høst har vi arbeidet frem mot konserten vi skal ha med Tore Thomassen. Han har til og med laget en egen sang for oss som vil bli fremført for første gang på konserten Mest Fest.

Med eget band

Tore Thomassen, bosatt i en fredelig dal utenfor Lillesand, har i det meste av sitt yrkesaktive liv arbeidet som frilanser innen tekst og musikk. Han har levert atskillig stoff både til andres og eget bruk. Etter at en av sangene fra debutplata «Tango i hagen» klatret helt til topps på Norsktoppen i 1988, har Tore Thomassens virksomhet brakt ham rundt i alle kroker i Norges land, samt snarvisitter ut i den store verden.

TORE THOMASSEN spiller og synger med Storetveit barnegospel (bildet) lørdag 27. november kl 17.00.

Nedslagsfeltet har gjerne vært barn og unge med skoleforestillinger for Rikskonsertene, familiekonserter i samarbeid med lokale barnekor i mange av landets kirker, eller andre barnekulturoppsetninger. I høst skal Tore være med på flere familiekonserter - cirka 20 - med lokale barnekor.

Når ungene er i fokus blir det alltid fest. På familiekonserterne skal han i høst reise med eget «band» - hans yngste sønn Jonatan (18) er med på gitar og bass, og tramper litt tromme og spiller piano. De gleder seg til å presentere den nye «Thomassen & Sønn» musikken. ●

Snart er det allehelgensdag

Livet gir både gode og vonde dager. Noe av det verste vi kan oppleve er at våre kjære dør.

AV LISEN SKARSTEIN

Allehelgensdag, søndag 7. november arrangeres det minnegudstjeneste i Storetveit kirke klokken 17.00. Gudstjenesten er åpen for alle; de fleste av oss har opplevd sorg.

Menigheten inviterer spesielt de som har mistet noen av sine i løpet av året.

Her får man være med sin sorg og sine minner. I gudstjenesten legger man vekt på sang og musikk, skriftlesing, dikt, tekstmeditasjon, bønn, lystenning. Kirke-

kaffen etter gudstjenesten gir tid for fellesskap, varme og omsorg.

Sorggrupper

Storetveit menighet har i flere år hatt tilbud om sorggrupper. En sorggruppe er en samtalegruppe med fire til seks personer som kommer sammen for å dele erfaringer og opplevelser etter å ha mistet en av sine nærmeste. Gruppen samles inntil ti ganger. Sorggruppen skal være et trygt fellesskap der en kan sette ord på følelser, tanker og reaksjoner sorgen fører med seg. Gruppen har to ledere som har personlig forutsetning for å møte mennesker i sorg og krise. Deltakerne i sorggruppene blir spesielt invitert til minnegudstjenesten på allehelgensdag. ●

Embetskors

til prostene

Prostene i Bjørgvin har fått embetskors. Korset kan bæres på prestekjolen og på rundsnippskjorten.

AV PER BARSNES

Bjørgvin-biskop Ole. D. Hagesæther delte ut embetskorsene til prostene under en enkel kveldsgudstjeneste i Nykirken i slutten av august i anledning høstens første prostemøte.

Korset skal følge embetet. Når nåværende proster slutter, skal korset overleveres til etterfølgeren.

Keltisk inspirert

Prostens embetskors er laget i Hyllestad i Sogn. Det er formet i stein og festet til en sølvlenke.

PER BARSNES

Utformingen av korset er inspirert av de keltiske steinkorsene som står flere steder langs Vestlandskysten: Korsarmene er forbundet med en ring.

Ringene kan stå som uttrykk for det evige.

Budskapet blir da at korset til alle tider står som forsoningens og den eneste frelses tegn. ●

Hva vet vel du om savn?

-Det ville kanskje noen spørre.

Hva vet vel du om å bli gammel?

Kanskje ikke så mye, men da denne oppgaven ble gitt meg på et kurs, ville jeg forsøke å tenke med en annens hode og kjenne med en annens hjerte. Inspirert av mennesker jeg har møtt ble det til en liten fortelling som begynte slik: Langt borte såg eg ... Dette forteller Eli Heggdal, daglig leder i Birkeland menighet.

Langt borte

Langt borte såg eg at ho kom gåande langs vegen. Først måtte eg sjå to gonger, for det var noko nytt over henne. Var ho ekstra glad i dag?

Frå plassen min, i kjøkkenkroken, kan eg sjå ho. Over gardinkappa har eg utsyn til langt ut i svingen, der ho kjem med bestemte steg. Så stoppar ho – plukkar med seg nokre prestekragar. Ho smiler med heile seg. Eg må nesten smile eg og.

Eg har venta i mange dagar no. Har vore aleine med tankane mine. Katten og eg. Den tomme stolen. Ein kaffikopp på bordet. Den er min. Eg har granska vegen kvar einaste dag. Snart kjem ho inn døra, og i nokre timar er ho berre mi.

Om litt kjem ho inn døra, og snart kjem ho til å seie – korleis har vi det i dag? Eg skal smile skeivt og seie at ein kan ikkje klage. Litt skral blir ein vel når det lir mot kveld. Ein får vere glad så lenge synet held, skal eg seie da. Så har ein kryssord og kan sjå kva som rører seg på vegen.

Eg vil ikkje klage. Timane er for heilage til det. No skal eg sitte og sjå på at ho steller. Kjenne at det luktar grønsåpe og kjenne varmen frå hendene hennar når ho skiftar bandasjen min. Eg kjenner at mi unge sjel ikkje er heime i denne rustne kroppen. Inne i meg er eg ein ungfole, som elskar livet, og saknar den kvinna eg delte det med. Men ho er ikkje meir.

Snart sit ho her, denne varme kvinna, som no kjem gåande langs vegen. Ho opnar døra og slepp litt av det levande livet innanfor. Når ho har vaska og stelt, skal ho sette seg her på kjøkkenet hos meg. Då har eg kaffien klar. Ho er som ei blomstereng og ein varm bris. Ho er eit smil, eit øyre, ei hand. Hjelpande hender. Ho skal til meg. ●

AV ELI HEGGDAL

Dahls Begravelsesbyrå

ETABLERT 1933

har som familiebyrå levert sine tjenester i mer enn 60 år i Fana og hele StorBergen.

Byrået har gjennom årene opparbeidet en bransjekunnskap som bidrar til en verdighet og stil som de som trenger oss vet å verdsette. Dette gjør vi på de pårørendes premisser, enten man vil at vi skal gjøre alt, eller man vil ha råd og delta selv i forberedelsene til gravferden.

TLF. 55 13 15 00

HELE DØGNET

APELTUNVEGEN 1, 5222 NESTTUN

STOR PARKERINGSPLASS

VI KOMMER OGSÅ TIL HJEMMEKONFERANSE

DAG / KVELD

Disponert Kjell Rein Dahl privat 55 10 25 95

Til ettertanke

Har mor, mann og

-Vi som har mistet våre kjære tenker ofte på dem. Ja, daglig. Men skikken med å tenne lys og minne dem på allehelgen er vakker. Man blir minnet om at det er en himmel over sorgen.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Ena Barrie Hennes (79) oppvokst i Skottland, peker på fotografiet av moren sin Alice. En meget vakker ung kvinne med varme utstrålende øyne. Hun var det første store tapet Ena opplevde.

-Jeg var bare 18 år, broren min var 13. Mens vi satt rundt kjøkkenbordet og spiste aftens, fikk mor plutselig hjerneslag. Det var en forferdelig opplevelse, sier Ena.

I de neste åtte timene fulgte fire nye hjerneslag. Tapre Ena var hos moren hele tiden, også i dødsøyeblikket.

-Det er over 60 år siden, men ennå kjenner jeg sår, sier Ena.

Fra veggen plukker hun ned en liten ramme med et dikt og lar meg lese:

To mother

*To you who like a goddess fair,
Scattered sunshine bright and rare,
Whose loving care, whose healing
touch*

*Was always there when needed much
To those of us now left behind,*

*We in your love a solace find,
That tho' we're parted through the
years,*

*You share in all our joys and tears.
And so until once more we meet,
We lay our loved one at God's feet.*

-Det var et halvt år etter at hun døde. Jeg våknet midt på natten og kunne ikke sove. Jeg hadde så vondt inni meg. Da kom diktet til meg. Siden er det det diktet formidler, som holdt meg oppe. Troen min, sier Ena.

-Troen betyr alt for meg. For meg er det like naturlig som å puste. Jeg fatter ikke hvordan noen kan klare seg uten tro i sorg. Da må alt bli meningsløst, sier hun og legger til: -Jeg er så glad jeg fikk det inn med morsmelken. Min mors vesen var kjærlighet, bare ved

Reportasje

hennes eksempel lærte jeg hvilken retning jeg skulle følge på jord.

En dag for fellesskap

Da Ena var 20 år, kom hun nygift til Norge. Kirken, som var en naturlig del av livet hennes i Skottland, ble det også i Norge. Ena ble raskt med som frivillig i eldresamlingene, hjalp til med å smøre snitter og servere kaffe, og hun tok på seg verv i diakonatet. Alltid en trofast kirkegjenger.

-Prestefruen i Storetveit lærte meg å bli glad i de norske salmene. Særlig

«Den store hvite flokk», som vi synger på allehelgen er vakker, synes jeg, sier Ena og legger til:

-Det er en meget vakker skikk at man på allehelgen tenner lys på gravene. Selv om jeg daglig ber om at mine kjære har det godt hos Gud og takker for det de har gitt meg, er det en ekstra dag for ettertanke. Kanskje er dagen viktig for folk, fordi den skaper en form for fellesskap. De aller fleste har jo opplevd å miste noen, og på denne dagen viser man det - og blir sett av kirken, sier Ena.

Tøffe dødsfall

Flere tøffe dødsfall skulle følge i Enas liv. For 17 år siden mistet hun mannen sin mens de var på ferie på Mallorca, og for

datter i Himmelen

■ Allehelgen ble innført som helligdag på 800-tallet til minne om alle kirkens helgener. Dagen var en stor helligdag i Norge frem til 1771 og er avmerket på den norske primstaven 1. november. I dag markeres dagen første søndag i november med at vi minnes våre kjære som er gått bort. Navnene på de døde det siste året, leses opp under gudstjenesten.

ni år siden opplevde hun kanskje det aller tøffeste: Hennes eldste datter, Randi, 47 år gammel, døde helt uventet og etterlot seg to barn på 13 og 18 år.

-Du må be for meg mor, sa hun i tiden før hun døde. Jeg håper inderlig at hun er i himmelen og at hun sammen med Jesus skal ta imot meg når min tid kommer.

-Var troen også viktig i sorgprosessen da du mistet henne?

-Ja, men det var hardere, sier Ena stille. Foran henne på stuebordet ligger andaktsboken oppslått.

-Salme 139. Den har jeg lest i dag, sier Ena. -Om jeg sitter eller står så ser du meg, Herre, sier hun.

-Vet du? sier Ena. -Jeg tenker på bønnen «Take not thy holy spirit from me». For meg må det være det verste fortvilelsen å komme i. Å føle at Gud er fraværende. Jeg kan skjønne at enkelte kan føle det. Men selv har jeg aldri vært sint på Gud. Det takker jeg min mor for, sier Ena. ●

DIKT: Ena med diktet hun skrev til moren, et halvt år etter at hun mistet henne.

En virkelighet bak død og grav

Som diakon i Storetveit og Bønes menigheter, har Reidun Laastad Dyvik opplevd hvor viktig allehelgen er for dem som har mistet noen av sine kjære, særlig det siste året.

-Det er som om sorgen deres blir tatt skikkelig på alvor denne dagen. Da er det rom for å stanse opp, rom for de sørgende i menigheten på en annen måte enn ellers i høymessene, sier hun.

Flere markeringer

I Storetveit markeres ikke bare allehelgen i gudstjenesten klokken elleve, men også med en samling i kirken på ettermiddagen med andakt, musikk og meditasjon. Etterpå inviteres alle med på et måltid i menighetshuset.

-Det er godt å være sammen

på denne måten. Tenne lys, føle at kirken har omsorg, bli minnet om at det er en himmel! sier Reidun L. Dyvik.

Helge Unneland, ansvarlig for flere av retreatsamlingene i Bergen, tror allehelgen er viktig for folk, nettopp fordi det er en dag der kirken innbyr til å holde frem en virkelighet bak død og grav.

«Trekkes til side»

-Med tekstene fra Johannes åpenbaring som leses på allehelgensdag, er det som om forhenget blir trukket tilside. Vi får et glimt av den evige lovsangen som pågår. Det blir tydelig for oss at det er en menighet «i himmelen og på jorden», sier han og tilføyer:

-Etter begravelse oppstår det ofte et vakuum for de pårørende. Man skaper lett et vemodig tilbakeblikk på deres liv. Allehelgen er en fin dag og minnes

DIAKON Reidun Laastad Dyvik inviterer til markering av allehelgen i Storetveit kirke.

dem, men egentlig handler dagen om det vi har i vente. ●

■ Se siste side for info om hvordan din menighet markerer allehelgen.

TROR: -Jeg tror mine kjære er i himmelen og at de sammen med Jesus skal ta i mot meg når min tid kommer, sier Ena Barrie Hennes (79).

FOTO: ANNE MYKLEBUST
ODLAND

Sunniva og Olav to viktige forbilder

Ikon malt av Hæge Aasmundtveit for Olavsfestdagene i Trondheim 1999.

Tema

Minnedager over norske helgener

8. januar	Hellige Torfinn	21. august	Hellige
26. januar	Hellige Eystein		Ragnvald Kole Kollson
15. mai	St. Hallvard		
8. juli	Sta. Sunniva	Vil du lese mer: Sigrid	
29. juli	Hellig Olav	Undset: Norske helgener	

Kunstnerne Kjell-Stig Amdam og Hæge Aasmundtveit har et nært forhold til norske helgener. -Også vi lutheranere kan kaste et blick på dem og tenke oss om. De er gode eksempler, sier Amdam.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

-Historien om Sta Sunniva er veldig vakker. Jeg opplever ikke bare at hun er Bergens skytshelgen, men min òg, sier kunstner Kjell-Stig Amdam.

-Mange vil ha det til at Sunniva bare er en legende, men jeg reserverer meg ikke på noe! Billedmessig og tankemessig ser jeg henne tydelig for meg, sier kunstneren.

Utsikt til Selja

Billedkunstneren var faktisk så fascinert av Sunniva at han flyttet til Selje og bygget hus med utsikt til klosteret på Selja der Sunniva levde. Med en slik daglig påminnelse om Norges eneste kvinnelige helgen, er det blitt mange Sunnivamotiver opp gjennom årene.

-De norske helgnene er viktige for oss. De har levd i landskapet vi lever i; slik er de geografisk nærere oss enn helgener i Italia eller Spania. Tenk hvilken stor

Kjell-Stig Amdam

forandring som kom i landet vårt med de norske helgnene, sier Amdam.

Også erkebiskop Eystein, en av de «fire store» som er hugget i stein i vestfronten i Nidarosdomen, har Amdam gitt et ansikt.

-Jeg opplever veldig stor interesse for bildene mine av de norske helgnene, særlig blant unge. Det er fantastisk å oppleve. Jeg når mange med Sunniva. Også vi lutheranere kan kaste et blick på helgnene og tenke oss om. De er gode eksempler, sier Amdam og legger til:

-Heldigvis er det ikke slik redsel for helgener og gull lenger i landet vårt.

Tilhørighet

Hæge Aasmundtveit har gjennom ikonkunsten gitt de norske helgnene Olav,

Sunniva, Tarald og Knut et ansikt.

-Jeg har mitt hjerte i ikoner og da spiller helgnene en viktig rolle, sier kunstneren, bosatt i Fredrikstad. Særlig Hellig Olav, som hun har malt flere ganger, står henne nær.

-Hellig Olav var en voldsmann som ydmyket seg under Guds voldige hånd. Han ble forvandlet da han slapp Kristus til i sitt liv. Han er et veldig forbilde for oss, hans liv utstråler en nær tilhørighet til Kristus, sier hun.

Samler sinnet

-Det er jo uhørt i vår norske kirke å be til helgnene, men de kan likevel være viktige for oss som forbilder. Selv maler jeg ikke ikoner for å skape kunstobjekter, men for å hjelpe folk til å samle sinnet i meditasjon og bønn, sier Hæge Aasmundtveit og legger til:

-Jeg ser ingen motsetning mellom å tilhøre Den norske kirke og å male ikoner av helgener og det

de står for. Selv ser jeg heller ikke noe galt i å si: «Helige Maria Guds mor, be for oss syndere, nå og i vår dødstime».

-Jeg har hørt vitnesbyrd om hvilken styrke Maria har gitt folk i vanskelige stunder.

En motvekt?

-Mange har et vanskelig forhold til helgener. Hvorfor?

-Det er vel resultat av en motvekt mot katolisismen som vi ennå ikke er kommet over. Fremdeles er det jo tabu i pietistiske kretser å snakke om helgener. Men jeg tror vi er i ferd med å finne tilbake til dem, sier Hæge Aasmundtveit.

-Trenger vi helgener?

-Først og fremst trenger vi Kristus, men helgnene er Kristus-vitner. Jeg tror de kan hjelpe mennesker i meditasjon og stillhet. De kan gi oss en ro i sinnet, sier hun og tilføyer:

-Men de kan ikke frelse oss. Helgnene må ikke stå i veien for Kristus. ●

Helgener og veivisere

I dagligtale bruker vi antakelig ordet «helgen» mest i forbindelse med noe vi nekter for: Han er jo «ingen helgen». Men helgener finnes, og de lever med oss. Som forbilder og veivisere.

AV IVAR BRAUT, SOKNEPREST I BIRKELAND

Om de ikke ber for oss, så er de med i en kosmisk, verdensvid bønn. De ber sammen med oss. Til Ham som er Veien og Forbederen.

Allehelgensdag er en dag for å løfte blikket og se livet «under evighetens synsvinkel», «sub specie aeternitatis», som det så klangfullt sies av filosofen Spinoza.

Det er en dag som kan inspirere til å se seg selv i et større perspektiv. Da hører helgener med.

De store som var små

Våre søsken i troen i Den katolske kirken har et noe annet syn på helgener enn i vår kirke. Men også i vår lutherske kirke hører helgnene med. Vi ber ikke til helgnene, men sammen med dem ber vi til himmelens Gud. De mange helgendagene minner oss om kvinner og menn som i seg selv var små, men i Guds øyne var de store.

Gjennom sin tro på Kristus i sitt liv ble de forbilder og veivisere. De var faktisk «ingen helgen» noen av dem! Men gjennom livet sitt – og gjennom døden – viste de vei for alle andre. Tenk på en Frans fra Assisi: Gud virket gjennom ham på en måte som ble stående som en søyle for all ettertid. Men Frans selv var bare helt alminnelig «hellig». Han levde ut sin tro på Ham som var blitt hans Herre. De kjente helgnene kan vi gjerne minnes, også i gudstjenestene. For de er veivisere til Jesus, de inspirerer til å bære fram livet som et takkoffer for Gud, og vi står sammen med dem i et tros- og bønnefellesskap. Det er et fellesskap som døden ikke kan oppheve.

De små som var store

Men også de ukjente helgnene hører med i det samme fellesskapet av troende som ber. I nattverdliturgien har vi et både vakkert og sterkt uttrykk for dette: «Ved Ham lovsynger eng-

Innspill

Ivar Braut.

lene din herlighet, og din menighet i himmelen og på jorden priser ditt navn med samstemmig jubel.»

Vi har alle våre helgener. De blir aldri berømte slik som Frans, de trenger ikke komme i en helgenkalender, men de er. Gjennom sitt liv viste de vei for oss. De levde og døde «i Herren». Hvor mange tenker ikke tilbake på noen som er gått foran oss og nå er døde:

De var «ingen helgen», men de viste vei til Gud. De lærte oss å be, de bad for oss, de levde som de trodde. Sammen med de berømte helgnene hører våre egne helgener. Og på Allehelgensdag synger vi om dem alle:

«Å signet samfunn/sæle søskenkrans!/Vi står i striden – de i seirens glans/Men ett er alle – alle er jo hans!» (NSB nr.246).

Forbederen og Veien

Små og store helgener var vanlige mennesker som Gud virket gjennom. På merkelig vis virker Gud gjennom dem ennå. Velsignelsene fra det de gjorde når oss fortsatt. Det er noe å takke for, også når vi tenner lys Allehelgensdag. Når vi ber, gjør vi det i troen på at det er mange som ber sammen med oss, i himmelen og på jorden. Sammen ber vi til Ham som selv er Veien. Om Ham heter det:

«Kristus Jesus døde, ja, mer enn det, han stod opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han går i forbønn for oss.» (Romerbrevet kap. 8, v.34).

Han ber om at også vi må få leve i Herren og dø i Herren. Det er – under evighetens synsvinkel – størst av alt. ●

Der ha årets

Det er siste søndag før Halloween og storinnrykk på gårdsbruket Fox Hollow på Long Island. Alle skal kjøpe minst ett gresskar til Halloween - og det gjelder å finne det rette.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND
PÅ LONG ISLAND, USA

-Folk pynter like mye til Halloween som til jul, forklarer norsk-amerikanske Karin S. Sofarelli. Hun kjører forbi tørre brune åkre som vitner om at det meste av høstingen forlengst er forbi. Men langs landeveien lokker gårdene ennå med selvpukk av gresskar: høstens siste grønnsak skal i hus. Karin svinger av til Fox Hollow-gården, som fanger oppmerksomheten med et fem meter høyt plastspøkelse. På tunet hilser frua velkommen:

-Det er midt i kirketiden, så det er ennå stille i åkeren. Men vi venter storinnrykk i dag. Det er jo siste søndag før Halloween, sier Judy Rottkamp.

Delte meninger om «trick or treat»

Halloween-skikkene med skumle kostymer, gresskarlykter og «trick or treat» er på fremmarsj i Norge, og barna gleder seg. Men ikke alle voksne er like begeistret.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Eli Heggdal - daglig leder i Birkeland menighet, tobarnsmor og etnolog - skulle ønske vi heller kunne fylle dagen med å ta med ungene på kirkegården, snakke om dem som er borte, om døden, om sorg.

-Barn er fulle av undring og kjenner på sorg lenger enn vi tror. Allehelgen er en fin anledning til å snakke med barn om døden. Allehelgen handler jo om å minnes

FAN:- Når jeg skal plukke ut et gresskar, ser jeg etter fargen og tykkelsen, sier Edward. For ham betyr gresskaret like mye som juletreet. BEGGE FOTO: LINDA SCHADE

Halloween er høydepunkt

PÅ MARKED: Karin Schade Sofarelli skal plukke med seg flere gresskar, både til å spise og til å pynte med.

Bryllupsbilde i åkeren

Det tar ikke lange tiden før kundene strømmer til gården, som har 260 mål med gresskar. Det smeller i bildører og tuter i horn. Barna løper ut på jordet. Tar med seg en trillebår og begynner å se seg om etter akkurat det gresskaret de vil ha – det hele minner om norsk juletre-salg! Mrs Valerie, som kommer

rett fra kirken i svarte nylonstrømper, småsko og miniskjørt, laster bilen med tre store gresskar til 500 kroner.

-Folk er helt ville etter gresskar. Et år kom et brudepar og ville ta bryllupsbildet midt i åkeren, forteller Judy, som selv er oppfostret på den store, tunge oransje grønnsaken.

-Gresskarpai er det beste jeg vet, bedre enn hamburgere, men jeg har aldri tid til å lage det før Halloween er over.

Årets høydepunkt

Yngstegutt Jason, kjører rundt i minipick-upen og frakter gresskar hit og dit. Onkel Ed og tante Nancy er kommet for å hjelpe til med å veie gresskar og betjene kassen. I ukevis har slekten jobbet syv dager til ende.

-Jeg tenker vi slukner når Halloween kommer! Men vi elsker det. Halloween er årets høydepunkt, sier Ed.

Vi følger etter selvplukkerne

ut i åkeren for å høre om de har noen gode historier om Halloween. Barna forteller ivrig om hvordan de kler seg ut i skumle kostymer, ringer på dører for å si «trick or treat» (gi godteri eller vi spiller deg et puss), og hvor skremmende det er hvis de ringer på hos har kledd seg ut som spøkelser! De eldre forteller om ungdomstiden, da de kastet egg i oppkjørselen til folk og surret dopapir rundt husene til de i nabolaget som var minst populære...

Men når køen ved kasseapparatet minker utpå dagen har vi ennå ikke fått svar på hva Halloween-skikkene stammer fra. En ung mann i køen heiser på skuldrene:

-Halloween er bare en tradisjon. Vil du vite mer, får du gå til et bibliotek!

Karin har i alle fall funnet gresskaret hun vil ha. Hun kjører hjem for å sette det på trammen sin. ●

Hedensk fest

Halloween-feiringen i USA har sin opprinnelse i den keltiske festen «sammhain», som ble markert 31. oktober. Kelterne trodde dette var årets siste dag og at de døde hjem-søkte de levende i form av spøkelser eller hekser. Om natten svingte de med ut-hulte neper fylt med glødende torv for å holde åndene borte. De kledde seg som spøkelser og trodde man fikk være i fred for gjenferdene om man ga almisser i form av penger, kaker eller frukt (derfor skikken «trick or treat»). Da store mengder irer innvandret til USA på 1800-tallet, brakte de med seg den eldgamle skikken. I USA var det vanskelig å få tak i neper som i Irland, men gresskar vokste vilt og i mengdevis, og gresskarfjeset ble det nye symbolet på Halloween. ●

KILDE: WORLD BOOK ENCYCLOPEDIA

Gresskarpai

2,5 dl sukker
1,5 ts kardemomme
1/2 ts ingefær
1/2 ts kryddernellik
1/2 ts muskat
1/2 ts salt
2 egg
3,5 dl lettkokt gresskar
1 pakke tørrmelk

Miks ingrediensene og hell i paiskallet uten å forsteke. Stekes ved 175 grader i 30 minutter. ●

ny tradisjon»: -Ta heller barna med på kirkegården!

IMOT: Eli Heggdal er ikke begeistret for Halloween.

FOTO: FRODE HØYTE

hold som nører opp under kravkulturen, der barn skal kreve snop ved å gå fra dør til dør i nabolaget. Et år ringte noen skrekkelige figurer på døra under Halloween og sang «We wish you a merry christmas» og truet til seg snop.

de som er gått bort. Det kommersielle Halloween

må ikke ta bort det fokuset, mener Eli, som synes lite om en rite med kommersielt inn-

-To måneder før jul! Jeg ble så oppgitt, sier Eli, som etterpå skrev et innlegg i Dagbladet.

Hedenske aner

-Har du tips til andre foreldre som ikke ønsker at barna skal delta i Halloween-feiringen?

-Vær tydelig på hva man selv mener. Antagelig vil det være vanskelig å forby barna å gå Halloween-bukk, men det går kanskje an å si at «her i Bergen går vi nyttårs-bukk. Det holder med én sånn dag».

-Er det problematisk at Halloween har okulte røtter?

-Jeg har ikke noe problem med de hedenske røttene. I

norden har de fleste tradisjoner en hedensk ane. Av kirkepolitiske årsaker plasserte kirken de kristne høytidene på datoene for de hedenske festene for å overta dagen. Men lenge levde de kristne og de hedenske festene side om side, sier etnologen Eli. Som et eksempel har Lucia en parallell i folketroen. Folk trodde at vetten Lussi kontrollerte at all mat var ferdig i tide til jul. Hvis folk ikke hang i, kunne hun slå seg vrang.

-Det vesentlige er at allehelgen innebærer noe helt annet og dypere, og det skulle jeg ønske vi kunne formidle til barna våre, sier hun. ●

Kommuniserer menighetsbladene?

Audun Stølås fikk i september Sunniva-stipendet for å undersøke hvordan menighetsblader kommuniserer og om det har en form som når frem til dem som ikke er aktive i menighetsarbeidet.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

-Noen blader er så dårlige at folk får alle sine fordommer om kirken bekreftet. Det er synd dersom bladet har den effekten, mener teolog og frilansjournalist Audun Stølås. Han har i en årrekke vært redaktør for menighetsbladet i Arna og tidligere i Nedre Eiker. Etter mange år som journalist i Dagen og NTB, arbeider han nå ved medieskolen Gimlekollen.

I månedskiftet november/desember håper han å ha sluttført prosjektet «menighetsbladet som kirkens kommunikasjon med sine medlemmer», som da vil bli tilgjengelig på nett.

-Jeg har ikke tenkt å henge ut noen, men vil bruke kommunikasjonsteorier for å påpeke gode kriterier som menighetsbladene kan benytte, sier Stølås og legger til:

-Jeg ser frem til å bringe frem kommunikasjonsstrategi på dette feltet.

Prestestyrt blader

Stølås mener det finnes et mylder av forskjellige me-

UNDERSØKER. Audun Stølås er i gang med prosjektet «menighetsbladet som kirkens kommunikasjon med sine medlemmer».

Aktuelt

nighetsblader, alt fra blader som fungerer som lokalavis i sitt sokn, til rene «plakatblader», der det kun trykkes kunngjøringer om basarer og annet som kun er interessant for dem som er aktive i menigheten.

-Har du allerede nå noen ideer om hva som må til for at et menighetsblad skal kunne kommunisere?

-Jeg tør ikke si det for basant før jeg har analysert bladene, men jeg har mistanke om at det er en stor fordel å frita prestene og andre kirkeansatte for produksjonen. De forteller helst om kirken fra sin synsvinkel. Da blir stoffet lett avsenderstyrt, istedet for at man tenker mottaker, slik man gjør ellers i pressen. Jeg tror en profesjonalisering av bladene vil være en stor fordel kommunikasjonsmessig. Det blir mye rart ellers, til tross for at enkelte prester kan ha journalistiske anlegg. ●

Sorg-seminar for etterlatte

I tillegg til å tilby sorggrupper, innbyr menighetene i Fana etterlatte til seminar om sorg. Seminaret finner sted i Skjold kirke lørdag 23. oktober kl 1030-1400.

PROGRAM:

■ HVA ER SORG, HVA GJØR SORGEN MED OSS ved sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme

■ LUNSI
■ SAMTALE/SPØRSMÅL
■ ORIENTERING OM TILBUD TIL ETTERLATTE I FANA PROSTI

Påmelding:

Storetveit/Bones: Reidun L. Dyvik, tlf. 55 30 81 10. Birkeland: Tone Totland, tlf 55 36 22 80.

Slettebakken: Jorunn M. Johnsen, tlf. 55 59 71 50 ●

BERGEN OG OMEGN BEGRAVELSESHJELP

K.H.POLDEN 56 33 45 88
TOM WILSON 55 19 55 88

Teatergt. 20, 5010 Bergen
Tlf. 55 21 44 50

Mobil 917 51 700

• DØGNVAKT
• PARKERING
• BLOMSTER
• MONUMENTER

Vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Velkommen til

FANA SPAREBANK
- en bank å stole på

tlf. 55 91 98 00
www.fanasparebank.no

Mellom hvert menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf. 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post:
vivian@fanaposten.no
E-post:
annonseavd@fanaposten.no

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og god musikk får du hos
VESTLANDSKES BOKHANDEL AS

Vetrlidsalm. 1, 5014 Bergen
Tlf. 55 31 79 63
post@vestbok.no

Hvordan har du det...
EGENTLIG?

Krisetelefon
815 33 300

Eposttjeneste
www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS

ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

Solstrands BEGRAVELSESBYRÅ A/S

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Tlf. 55 32 55 50
Døgnvakt

Herm. Foss g 11 - 5007 Bergen

Hvem-hva-hvor i Storetveit menighet

STABEN, STORETVEIT MENIGHET	ANDRE KONTAKTER	FELLES AKTIVITETER BØNES OG STORETVEIT
Storetveit kirke Kirkeveien 27, 5072 Bergen telefon55 30 81 10 telefaks55 30 81 19 epost: storetveit.menighet@bkf.no Kontortid man-fre 10.00-12.00.	Storetveit menighetsråd Leder Guri Westfal-Larsen telefon55 91 21 42 Nestleder Mette Lawlor telefon55 28 08 87	Klubben Kontakt: Kjartan Steffensen epost: kjartansteffensen@yahoo.no mobil90737973
Sogneprest Bjarte Holme Kirkevn. 47a telefon55 30 81 12 (a) telefon55 28 36 58 (p)	Kulturutvalget Kontakt: Jon Wigum Dahl telefon55 28 43 02 Kari Blom telefon55 91 08 83	Bibelgruppetjenesten For sosialt samvær og samtale om kristen tro
Vikarprest Inge Høyland telefon55 30 81 16 e-post:prest@epost.no	Bibelgruppetjenesten Flere grupper aktivitet ulike dager Kontakt vikarprest Inge Høyland telefon55 30 81 16	Alpha-kurs Et lite halvår kurs (10 kvelder og en helg) for alle, uansett tvi og tro. Kveldsmat, tema og samtale om de sentrale deler av den kristne tro.
Kapellan Kari Vatne telefon55 30 81 15 (a) telefon91 33 05 56 (p)	Storetveit Menighetsbarnehage Kirkeveien 27 telefon55 28 24 28	Misjonsforeninger Diakoniutvalget Bankgiro9524.05.03493
Kirketjener Vibeke Kristiansen telefon55 28 17 10 (a)	Søndagsskole Hver søndag når det ikke er familiegudstjeneste. Kontakt: Kari Bakke telefon55 28 33 70	Besøktjeneste For den som ønsker besøk eller å bli besøker. Sorggruppe ved skilsmisse/dødsfall. Kontaktperson for alle disse felles aktiviteter: Diakon telefon55 30 81 17
Organist Ruth Bakke Haug e-post:ruthhaug@broadpark.no tir.-tor. 14-16 telefon55 30 81 14 (a)	Storetveit Barnegospel Øvelse hver onsdag kl. 17.45-18.45 i menighetshuset Kontakt: Grete S. Meyer telefon55 28 39 60	Givertjenesten: Bankgiro9524.05.03493
Kateketvikar: Brita Holme telefon55 30 81 18storetveit.menighet@bkf.no	AGAPE Gospelkor Øver hver tirsdag i kirken kl. 19.30 Kontakt: Ruth Bakke Haug telefon55 12 45 87 e-post:ruth@agapegospel.no Nettside:www.agapegospel.no	Åpen kirke på Bønes Torsdager kl. 12-13 er Bønes kirke åpen. Om du vil søke stillheten, tenne lys, eller samtale med noen, så er du hjertelig velkommen. diakon Reidun Laastad Dyvik eller noen fra diakoniutvalget på Bønes er tilstede på disse onsdagene.
Diakon Reidun Laastad Dyvik telefon55 30 81 17 (a)		
Daglig leder Therese Mokkelbost telefon55 30 81 11 (a)55 91 31 36 (p)		

Kulturkalender for Storetveit

17. oktober

Konsert i Storetveit kirke. Sopranen Ingrid Langen Fjose fremfører 12 sanger m. tekst av Aslaug Vaa. Kl 19.00. Pris 100,- (50,-)

31. oktober

Gospelnight i Storetveit kirke kl. 19.00

17. november

Kameliadamen. «Drømmen om den store kjærligheten» av Alexander Dumas d.y. Teaterkveld på Den Nationale Scene (store scene) kl 19.30. Pris kr 190,-/170,- (ordinær pris kr 240,-).

21. november

Folketoner & jazz i Storetveit kirke kl 19 med blant andre Ingvill Morlandstø, saksofoner; Ruth Bakke Haug, orgel/bassgi-

tar og Karsten Dyngeland, piano
Bill v/ inng kr 100 (kr 60)

21. desember

Christmas Carols i Storetveit kirke. Bli med og syng julen inn sammen med Agape på denne tradisjonsrike «sing along» konserten i Storetveit kirke, tirsdag 21. desember kl 19.30. Etterpå blir det pepperkaker og gløgg i menighetshuset.

6. januar

Draumkvedet med kvedaren Berit Opheim fra Voss. Fantoft stavkirke, torsdag 6. januar kl 18.00 og kl 20.00. Pris kr 100,- ●

KONSERT: Møt blant andre saksofonist Ingvill Morlandstø i Storetveit kirke 21. november. Jazz og folkemusikk står på menyen.

En ualminnelig alminnelig prest

– Jeg er på rett plass. Å være lykkelig er for meg å være der Gud vil jeg skal være til enhver tid, sier Kari Vatne. Nylig fylte kapellanen 60 år.

AV LISEN SKARSTEIN

Kari har vokst opp sammen med tre yngre brødre. Dette har nok formet henne, hun lærte seg tidlig å slåss. Å arbeide i et mannsdominert miljø er derfor helt naturlig for henne. På menighetsfakultetet var det i hennes tid 400 mannlige studenter og 20 jenter.

Men, hva fikk henne til å studere teologi?

– Jeg hadde en periode i 14-15 årsalderen da jeg grublet over livet og meningen med det. Hva skal jeg bruke livet til? Hva er vitsen, jeg skal jo dø likevel. Så opplevde jeg plutselig en natt en stemme som sa: «Vitsen med livet for deg er at du skal fortelle andre at det finnes et evig liv. Du skal bli prest.» Ja vel, slik skulle det bli. Dette bestemte jeg i en tid da det ikke var noen kvinnelige prester i Norge, sier Kari.

Filosofi og gresk

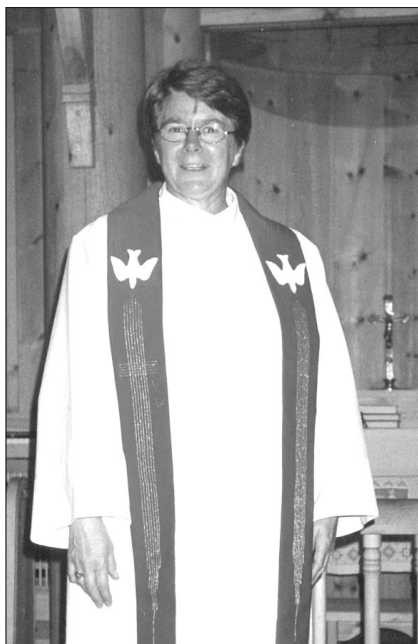
Så var det å finne ut hvilke skoler man måtte gå for å bli prest, og Kari var i gang. Hun fullførte realskolen på Bremnes. Deretter drog hun til Bergen, bodde forresten i Fjøsangerveien, tok gymnas og videre filosofi og gresk. Deretter gikk turen til Menighetsfakultetet i Oslo der hun fullførte teologisk embetseksamen i 1970.

Kari giftet seg med Nils i 1969 og de fikk to jenter og to gutter. I 13 år var hun hjemmeværende husmor, men hadde småjobber på prestekontoret i Fjell. Hun tok også pedagogisk seminar og årsenhet i forming og fikk dermed lektorkompetanse. Hun var i mange år timelærer i kristendom og forming på Fjell ungdomsskole.

Det tok altså lang tid før Kari ble prest, det var greitt, syntes hun, men hun hadde hele tiden målet foran seg. I 1992 ble hun ordinert som menighetsprest i Sund kirke. I 1998 kom hun til Storetveit menighet som kapellan.

Mennesket Kari

– Du er ualminnelig alminnelig, sa en gammel mann i Sund til Kari. Det syntes Kari var kjekt å høre. Hun har med

alminnelige folk å gjøre i sin prestegjerning; hun er husmor, mor, lærer og prest.

Kari er direkte, hun klarer ikke å gå som katten rundt grøten.

– Jeg har vanskelig for å oppfatte fornærmelser, har visst mangelfullt utviklede sjelsevner når det gjelder å bli fornærmet, sier Kari, som mener hun har et jevnt, stabilt humør, forholdsvis enkel tankegang.

Preknene hennes blir enkle, lettfattelige og korte. En døvetolk uttrykte til Kari en gang: «Du slutter når du er ferdig, du».

Prest i Storetveit

–Hvordan var det å komme fra Sund til Storetveit?

–Kjelt! Det er et fantastisk fellesskap i staben og prostiet. Det var en stor overgang å komme til Storetveit menighet med så mange frivillige medarbeidere. Men det er likevel mange uløste oppgaver i menigheten og det er stadig behov for flere medarbeidere.

–Hva kan gjøres for å få flere kirkegjengere i menigheten da?

–Det blir forsøkt med flere typer

JUBILANT: Det er mange meninger og stridigheter i vår kirke i dag. Kari Vatne vil konsentrere seg om de sentrale ting i budskapet. –Man må skille mellom det som er viktig og det som er bagateller. Mitt ønske er fortsatt å få være et speil som kan reflektere Guds kjærlighet inn i de mennesker jeg møter, sier hun.

Profil

gudstjenester. De fleste faste kirkegjengerne opplever dette som positivt, men forteller de videre at det var kjekt i kirken slik at andre får lyst til å komme?

Kari husker et opplegg i Den norske kirke for en del år siden som het: Tid for tro. Opplegget skulle gi hjelp til å ta kontakt med dem man har kontakt med ellers og våge å invitere til gudstjeneste. Parolen var: Be dem hjem, Be dem ut (kino, teater), Be dem med til gudstjeneste. Kanskje dette programmet bør hentes frem igjen? Sier Kari.

–Er det noe spesielt du brenner for i menigheten?

–Jeg er allmennpraktiserende prest og klarer ikke å se at noe er viktigere enn noe annet.

Men da hun feiret 60-årsdagen hadde hun et spesielt ønske. I stedet for presanger til seg selv ønsket hun bidrag til ungdomsarbeiderstillingen i Bønes og Storetveit, og sannelig kom det inn over 10.000 kr.

60-årsdagen

Dagen ble feiret i flere omganger. Hele familien ble med til Moster og fikk se siste forestillingen av «Les Misérables». Senere feiret hun i menighetshuset sammen med medarbeidere, slekt og venner. Det falt mange godord, med etter alle talene takket Kari og ba gjestene trekke fra halvparten, da nærmet de seg sannheten.

På festen var det flott musikalsk underholdning, og stor var overraskelsen da yngste datter Ingrid (29) danset flamenco for gjestene. ●

REMA 1000

WERGELAND

Fageråsveien 2, 5067 Bergen
Telefon: 55 28 71 50

Minde Trelast

GULVSPESIALISTEN

Minde Allé 19 a - N-5073 Bergen
Tlf. 55 29 88 98 - Fax. 55 20 12 80

Bjergvin
BEGRAVELSESBYRÅ

Eilif Andersen
DØGNVAKT: 55 20 23 00
Natlandsveien 8, Landås

ODFJELL
N-5826 Bergen

KARSTEN MOHOLT

ELEKTRO-MEKANISK VERKSTED

HANS CLAUSSEN A/S
AGENTUR
BERGEN

Vi anbefaler vår forretning
BLOMSTERHALLEN
Minde Stasjon - Tlf. 55 29 36 54

**Hans klær
hos Hans H.**

Strandgaten,
Åsane, Vestkanten
Lagunen

Vestlandsmeieriet

**WERGELAND
JERNVARER**

Storetveitveien 22, 5067 Bergen

Varme As
VARMESPECIALISTEN

Minde Allé 40, 5068 Bergen
Telefon: 55 38 11 50 - Fax: 55 38 11 51
www.varme.no

BRYLLUP - DÅP - KONFIRMASJON
FOTOGRAF

Reimers

NESTUN
55 11 60 20
www.fotograf-reimers.no

MINDE

Minde Allé Tlf. 55 30 37 80 Faks 55 30 37 81

Bara Gruppen AS

Strandgaten 15. 5013 Bergen. Telefon: 55 30 62 00

WESTFAL-LARSEN & Co. A
SHIPOWNERS

B. Fondenæs A/S
Aut. Rørleggerfirma

Fantoft 27b,
P.B 13 Minde, 5826 Ber gen

Tlf. 55 31 18 00
Fax. 55 31 18 01

Høytrykk-/stake-/TV-bil
Mobil: 922 26 292

ÅGE J.

A/S

Vi utfører alt innen
rehabilitering og
nymontering av
elektriske anlegg

Besøksadr. Edv. Griegsvei 3B, 1. etg
Postboks 96 Minde 5826 Bergen
Tlf: 55 29 39 40/42
Mobil: 932 16 491 / 932 16 493

*Vi kan hjelpe til med rådgivning/
tilrettelegging ved begravelser/bisettelser*

RAGNHILD THORSHEIM KRISTING
GRAVFERDSHJELPEN A/S

Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN

Hele døgnet
Tlf. 55 28 05 22

Begravelses-
byrået i

FYLLINGSDALEN

55 15 40 90
HELE DOGNET

Odd Abbedissen
PRIVAT
55 16 04 43

Kommer i hjemmet for samtale.

O. Abbedissen Begravelsesbyrå a.s

Folke Bardottesvei 44-46
Spectrum v/Oasen - 5147 Fyllingsdalen

Returadresse:

Storetveit kirke
Kirkeveien 27
5072 Bergen

B

Kalender

Gudstjenester, Storetveit kirke**17. oktober 20. s.e. pinse**

Joh 9,1-7. 35b-38

11.00 Høymesse med nattverd. Kari Vatne

24. oktober 21. s.e. pinse

Mark 10,13 – 16

11.00 Høymesse med nattverd og dåp.
Bjarte Holme

31. oktober 22. s.e. pinse -**Bots og bededag**

Luk 13,23-30

11.00 Høymesse med nattverd. Kari Vatne

7. november 23 s.e. pinse -**Allehelgensdag**

Matt 5, 13 – 16

11.00 Høymesse med nattverd.
Bjarte Holme

14. november 24 s.e. pinse

Mark 12, 41- 44

11.00 Familiegudstjeneste. Kari Vatne

21. nov. Siste søndag i kirkeåret

Åp 22,12 - 17

11.00 Høymesse med nattverd.
Inge Høyland

28. november 1.s. i advent

Matt. 21,1-9

11.00 Familiegudstjeneste med dåp,
Bjarte Holme

Gudstjenester Bønes kirke**17. oktober 20. s.e. pinse**

11.00 Familiegudstjeneste med dåp,
Bjarte Holme

24. oktober 21 s.e. pinse

11.00 Høymesse med nattverd. Kari Vatne

31. okt. 22. s.e. pinse.**Bots og bededag**

11.00 Gudstj. med nattverd, Bjarte Holme

7. november 23 s.e. pinse

Allehelgensdag

11.00 Gudstjeneste med nattverd og
dåp, Inge Høyland

14. november 24 s.e. pinse

11.00 Gudstjeneste med nattverd, Bjarte
Holme

21. nov. Siste søndag i kirkeåret

11.00 Gudstj. med nattverd. Kari Vatne

28. november - 1.s. i advent

11.00 Gudstjeneste med nattverd og
dåp, Inge Høyland

Bønes kirkes søndagsskole:**Følgende søndager:**

3. oktober-

24. oktober

31. oktober

7. november

14. november

21. november

5. desember

Livets gang

døpte

Erik Baldersheim Johnstad
William Weyergang Marcussen
Benjamin Helldal Rørstadbotn
Anniken Walløe
Nikolas Vaaga Eide
Jakob Eggum-Seim
Joar Steen- Sangholt
Kristian Skarveland Nystad
Emil Gundersen Kleppe
Mats Revheim Solvi
Herman Berg
Elise Berge Telnes
Hanne Charlotte Kristoffersen
Jens Risan Lien
Tobias Tønjum
Casper Hylleseth Iversen
Sander Nistad Stien
Thea Mørch Fosse
Hermine Storedale
Jennye Hvidsten Ingebrigtsen
Baste Hope Skjeseth
Ingrid Mathilde Adamsen Nordtveit

DØPTE I ANDRE KIRKER:

Sara Kristine Stikkholmen
Sophie Hermine Riise Austbø
Nikolas Gundersen Sabaghi
Sondre Marsteen
Sine Holmefjord Johnsen
Julie Longva Thoppil

vigde

Catherine Dvergsdal og Erik Haukeland
Hege Solheim og Atle Andre Øinås
Synnøve Willassen og Øyvind Haaland
Elin Haugland og Geir Hestetun
Alice Flagtvedt og Jarle S. Johannessen
Anne Kvile og Hanro van Wyk
Camilla R. Waldjac og Kjell Andre Honerud
Lene Smørdal og Rolf Andre Nilsen
Brita Holme og Alexander S. Madsen
Martha Irene Flæslund og Terje Hoel
Elisabeth Taule og Tore Sætrum
Rikke Helen Olsen og David C. R. Wallace
Lin Phil Johannessen og Petter A. Nyborg
Elisabeth Steffensen og Tore J. Finset
Elisabeth Moberg og Steinar Krokstad
Marianne R. Frønsdal og Christian Bryner
Anita Bruvik og Hans Petter Lie
Kristine S. E. Bjordal og Atle Stensæther
Signe M. Høie og Morten Olsen-Nansen
Linda B. Tuftedal og Stian R. Abrahamsen
Nina Henriksen og Trond H. Haldorsen
Trine Gjemse Johannessen og
Tomas Totland Jansen
Hildegunn Breili og Arne Konglevoll
Jenny Anette Dale og Jonny Lyngbø
Wenche Sædal og Tormod Egeland
Iselin Jensen og Stian Juliussen
Anne Marthe Storetvedt og Frode Ådland
Jannice Antonsen og Espen Andersen
Unni Espeland og Hallstein Møn
Siri Ann Myhren og Espen D. Haugland
Marie Therese Vabø og Tarjei Styve
Hilde Gro Dregelid og
Paraneetharan Sabaratnam
Nicole Marie Iovine og
Lars Kristian Brown Beattie
Cecilie Tindlund og Federico T Marques

døde

Olav Gjert Solheim
Finn Hatteberg
Torbjørn Gandrud
Finn Jørgen Ingebrigtsen
Irene A. Arnesen
Anna Lunde
Anna Petra Merkesdal
Jytte Sofie Wolder Foss
Birgit Regina Bruland
Gyda- Johanne Dreyer
Marit Sjurseth
Esther Krokeide
Henrik Olva Vinnes
Hermann Mikkelsen
Karl Johan Sæthre
Sverre Høyenes
Nanny Helene Bondehagen
Liv Pauline Gerhardsen
Judith Gøranson
Margit Høvik
Laila Johanne Molina
Svanhild Kristiansen
Alma Hopland
Carolyn Shedd Helland Hansen
Tora Reiersen